

Lesninger 2. søndag i advent (år B)

1. lesning Jes 40,1–5.9–11

Rydd vei for Herren!

Trøst, ja, trøst mitt folk! sier deres Gud. Tal vennlig til Jerusalem, og rop ut til henne at hennes strid er endt og hennes skyld betalt, at hun har fått fra Herrens hånd dobbelt for alle sine synder.

Hør, det er en som roper i ødemarken: Rydd vei for Herren, legg en kongsvei for vår Gud rett igjennom ørkenen! Hver dal skal heves, hvert fjell, hver haug skal jevnes. Bakket land skal bli til slette og kollene til flat mark. Herrens herlighet skal åpenbares, alle mennesker skal se det. Dette er ordet fra Herrens munn.

Stig opp på et høyt fjell, du Sions gledesbud! Rop høyt med kraftig røst, Jerusalems gledesbud! Rop høyt, og vær ikke redd! Si til byene i Juda: «Se, der er deres Gud!» Se, Herren din Gud kommer, full av kraft, hans arm gir ham herrevelde. De han fikk som lønn, er med ham, de han vant, går foran ham. Som hyrden skal han gjete sin hjord og samle lammene i sine armer. Han skal bære dem ved barmen og lede deres mødre varsomt.

Responsoriesalme Sal 85 (84),9ab–10. 11–12. 13–14

Omkved: La oss få kjenne din miskunn, Herre. Gi du oss din frelse.

Jeg vil høre hva Herren sier,
Guds tale er fred for hans folk, hans venner,
for dem som vender sitt hjerte mot ham.
Hans frelse er nær den som frykter ham,
hans herlighet skal bo i vårt land.

Kjærlighet skal møte troskap,
rettferd skal favne fred,
troskap spire frem av jorden,
rettferd bøye seg ned fra himmelen.

Det er Herren som gir lykken,
og jorden gir sin grøde.
Rettferd går foran hans åsyn.
Hvor han går, følger fred i hans spor.

2. lesning 2 Pet 3,8–14

Vi ser frem til nye himler og en ny jord

Det er en ting dere ikke må tape av syne, kjæreste venner: Nemlig at én dag er for Herren som tusen år, og tusen år som én dag. Det er ikke slik at Herren er sent ute med oppfyllelsen av løftet, som enkelte mener; nei, men han er tålmodig med dere, ettersom han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at tvert imot alle skal komme til omvendelse. Men den kommer, Herrens dag, den kommer som en tyv! Den dagen skal himlene forgå i en rasende storm, elementene skal oppløses i et flammehav, og jorden og alle dens verk skal ligge åpne.

Og siden hele universet på denne måten skal gå i oppløsning, hvordan burde dere ikke da leve, hva for et hellig og fromt liv burde dere ikke føre, i ivrig forventning om Guds dag og i arbeide på å fremskynde dens komme – den dag da himlene forgår i brann og elementene smelter i et flammehav. Og så skal vi se frem til hva han har lovet: nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet skal bo.

Derfor, kjæreste venner, siden dere har dette å se frem til: Legg vinn på å leve i hans fred, la ham finne dere uten plett og lyte!

Halleluja Luk 3,4–6

Halleluja.

Gjør veien klar for Herren, jevn stiene ut for ham.
Alt som lever skal få se Guds frelse.

Halleluja.

Evangelium Mark 1,1–8

Jevn stiene ut for Herren

Her begynner Evangeliet om Jesus Kristus, Guds sønn. Som det står skrevet hos profeten Jesaja: «Se, jeg sender mitt sendebud foran deg, for å rydde den vei du skal gå. En røst roper i ødemarken: Gjør veien klar for Herren, jevn stiene ut for ham!» – slik stod Johannes Døperen frem i ødemarken og forkynte at folket skulle omvende seg og la seg døpe, for å få tilgivelse for sine synder.

Da drog hele Judea og alt folket i Jerusalem ut til ham, bekjente sine synder og lot seg døpe i Jordan.

Johannes gikk kledd i en kutte av kamelhår, med et lærbelte om livet; han levde av gresshopper og vill honning. Han forkynte: «Etter meg kommer en som er mektigere enn jeg, – en som jeg ikke engang er verdig til å bøye meg og knytte opp sandalremmen for. Jeg har døpt dere med vann, men han skal døpe dere i Hellig Ånd.»